

RETEN I HERNING DOM

afsagt den 3. juni 2022

Sag BS- [REDACTED]-HER

Mandatar Fagligt Fælles Forbund for
M [REDACTED]
(advokat Rasmus Dammark Pedersen)

mod

K [REDACTED]
(advokat Jacob Fenger)

Denne afgørelse er truffet af dommer Dorte Thyrring.

Sagens baggrund og parternes påstande

Retten har modtaget sagen den 27. april 2020.

Sagen drejer sig om arbejdsgivers ansvar for arbejdsulykke den 5. september 2016 samt, hvorvidt der er årsagssammenhæng mellem skaden og kravet på tabt arbejdsfortjeneste for den fulde periode.

M [REDACTED] har fremsat påstand om, at K [REDACTED] skal betale 358.458,65 kr. til M [REDACTED] med tillæg af procesrente af kr. 294.605,06 fra 27. april 2020, af kr. 17.958,84 fra 19. august 2020, af kr. 14.318,06 fra 26. oktober 2020 og af kr. 31.576,69 fra 6. april 2022, alt til betaling sker.

K [REDACTED] har fremsat påstand om frifindelse, subsidiært frifindelse mod et af retten fastsat mindre beløb.

Dommen indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejelovens § 218 a.

Forklaringer

M [REDACTED] har forklaret, at han er uddannet smed. Han har ikke brugt den uddannelse. Han var ansat som gulvlægger hos K [REDACTED]. Han var ikke faglært gulvlægger. Han havde forinden arbejdet 3 år som gulvmontør i et andet gulvfirma. Her havde hans arbejde bestået af 80 % lægning af linoleum og gulvtæpper og 20 % trægulve. Arbejdet foregår på gulvet som gulvlægger. Man bruger ikke dyksav, når man lægger linoleumsgulv. Han arbejdede derfor meget lidt med dyksav. Han brugte måske dyksav 1 gang om måneden. Han har selv lært at bruge en dyksav på sit tidligere arbejde. Han fik ikke introduktion til brug af dyksav, da han blev ansat hos K [REDACTED]. Hans arbejdsgiver har ikke tidligere set ham bruge en dyksav. Han gik ikke normalt sammen med chefen K [REDACTED]. Han har aldrig læst manualen til dyksaven eller fået at vide, at han skulle læse den.

Han havde glemt noget på værkstedet og kørte tilbage fra en opgave, som han var ude på. K [REDACTED] og S [REDACTED] havde lagt bordpladen udenfor klar til skæring. Han sagde til dem, at han havde en dyksav i bilen, så han hurtigt kunne skære den. Det talte de om det over frokost. S [REDACTED] havde ikke været i gang med at skære i pladen forinden. Han husker ikke 100 %, hvad bordpladen lå på. Han ved ikke, hvad S [REDACTED] ville have brugt til at skære bordpladen med. Bordpladen var ca. 60 cm bred. Han holdt saven med venstre hånd, og højre hånd lagde han på styreskinnen bagved saven. Styreskinnen var kortere den dag end den forevist i retten. Han kunne ikke stå på den anden side af pladen, da han så ikke kunne nå over til, hvor han skulle skære. Han havde ikke kræfter til at holde igen på saven med kun en hånd på. Han ville normalt ikke gøre det på den måde. Han ville normalt bruge to hænder på saven. Styreskinnen sad ikke fast. Pladen var lakeret eller olieret og var derfor glat. Længden af pladen har betydning for, om saven ligger fast. Han holdt ved styreskinnen bagved saven. K [REDACTED] var udenfor sammen med ham. Han husker ikke, om K [REDACTED] stod tæt nok på til at kunne se ham arbejde. Han husker ikke om K [REDACTED] så selve ulykken, men K [REDACTED] løb ind efter håndklæder. S [REDACTED] stod lige ved siden af, og S [REDACTED] sagde ikke, at han skulle gøre det anderledes. Der var ingen, som sagde, at han skulle bruge begge hænder. Han tog ikke saven ud af hænderne på S [REDACTED]. Han sagde, at han hurtigt kunne skære den og så køre videre.

Det var [REDACTED] Gulvservice, som han arbejdede for tidligere. Her arbejdede han sammen med P [REDACTED] 2-3 gange. Hans gamle chef L [REDACTED] arbejdede han mest sammen med, og de arbejdede primært med linoleum og gulvtæpper. De brugte mest stiksav. Han arbejdede meget lidt med dyksav.

Han husker ikke, om han selv var ude at købe dyksaven hos K[REDACTED]. Efter ca. 1 måned begyndte han at bruge den. Han brugte den altid alene. Den første måned sleb han gulve og lakerede dem. Han blev ikke oplært i brug af værktøj. Han så, hvordan de andre brugte dyksaven. Det efterlignede han. Han vidste, hvordan dyksaven skulle bruges. Man skal bruge håndtagene til at holde fast med begge hænder. Han havde skiftet klinge på dyksaven. Det havde han set de andre gøre. Han har skiftet klinge på en dyksav 6-7 gange. Han var ikke i tvivl om, hvordan han skulle bruge dyksaven. Han er vant til at bruge saven på gulvet, og han brugte altid begge hænder. Han var ikke vant til at arbejde i højden med saven. Han har ikke tidligere oplevet, at saven sprang tilbage. Han vidste ikke, at saven kunne springe tilbage, og havde han vist det, så havde han ikke holdt saven, som han gjorde.

Arbejdsstedet var udenfor og underlaget var fliser. De spiste sammen til frokost og på vej ud sagde han, at han hurtigt kunne skære pladen. Det var hans eget forslag. Han så først pladen på vej tilbage til bilen, da de havde spist frokost. Det var en mørk bordplade. Han husker ikke, hvad pladen lå på. Der var ingen sav på bordpladen på dette tidspunkt. Der lå ikke andet ovenpå pladen. Der skulle bare skæres et stykke af pladen. S[REDACTED] ville gøre det med en håndsav. Man kan ikke skære lige med en håndsav. Han sagde, at han havde en dyksav, og han skiftede til en ny klinge, da de gerne ville have kanten lige og pæn. Han husker ikke, om han hentede den i bilen. S[REDACTED] stod ved siden af ham. Der gik nok kun 30 sekunder, før skaden skete. Han nåede at skære 2-3 cm. Han ved ikke, hvorfor saven slog tilbage. Han holdt saven med venstre hånd og højre hånd på skinnen bagved. Han kunne ikke have begge hænder på, da han skulle holde skinnen på plads. Han tænkte ikke på, at det var farligt at have sin hånd tæt på savklingen.

K[REDACTED] har forklaret, at han startede firmaet i 2005 i eget regi, og i 2007 blev det omdannet til et ApS. Han fik løbende ansat folk. S[REDACTED] var den første. Han gik selv over til mere kontorarbejde. I starten lavede de kun gulvslibning, men det udviklede sig til et gulvlæggerfirma. M[REDACTED] blev ansat i 2016. De havde lavet en del arbejde sammen med M[REDACTED]s tidligere arbejdsgiver, som var gået konkurs. M[REDACTED] søgte jobbet som gulvlægger. M[REDACTED] arbejdede med tæpper og trægulve. De arbejdede alene med hver deres bil.

Dyksaven bruges almindeligt i gulvlæggerarbejdet. Den kræver ikke særlig instruktion. Den kan købes af alle i Bauhaus. De giver normalt ikke introduktion til gulvlæggerne i denne sav, da det er almindeligt at bruge den. Under skinnen er der gummibelægning, som gør, at skinnen ikke skrider. Den ligger stabilt. Den skal ikke sættes yderligere fast. Man kan få skinnen i forskellige længder.

De skulle indrette butikken, hvor de skulle bruge en disk. S[REDACTED] var tømreruddannet og skulle derfor skære pladen til. S[REDACTED] havde taget bordpladen uden-

for og lagt den på nogle bukke. Det var en 4 cm tyk og 60 cm bred. Det var egetræ, som efterfølgende blev behandlet med olie, da den var lagt på plads. M kom tilbage, og de spiste sammen. Han stod ikke selv udenfor. Han hørte, at der var sket en ulykke, og han fandt et viskestykke og kørte ham på skadestuen. Han så ikke selv ulykken. S var i gang med opgaven. Han ved ikke, hvilket værktøj S brugte. Men han havde givet S opgaven med at save bordpladsen til. Han er ikke sikker på, at S havde hentet en sav til opgaven. Han hørte bare S rumstere rundt. Efter ulykken talte han med S. S fortalte, at M af sig selv havde taget over på opgaven. Han mener, at S så ulykken, da han stod ved siden af M. Problemet var, at M ikke havde begge hænder på saven. Der var ikke noget galt med saven eller bordpladsen, som skulle skæres i. S og M var kollegaer og ligestillede. Han har ikke været med M ude på jobs.

Han lægger selv skinnen på emnet på et fast underlag og holder med begge hænder på saven, når han bruger den. M skulle ikke have sat sin hånd bag ved saven. Han var måske ude at se til arbejdet, men han så ikke ulykken. Skinnen og saven var beregnet til formålet. Han har aldrig selv oplevet en dyksav springe tilbage. Man skal holde begge hænder på saven, og det ville han altid selv gøre.

S har forklaret, at han er uddannet tømrer tilbage i 1975. Han har også arbejdet som gulvafsliber. Han har ikke arbejdet som gulvlægger. Han var hos K i flere år som gulvafsliber, og senere kom han tilbage som seniormedarbejder på nedsat tid.

Han var til stede, da M kom til skade. Han havde en bordplade, som skulle skæres en vinkel ud i. Det var K, som havde givet ham den opgave. Han løste opgaven udenfor. Han lagde bordpladen på bukke og begyndte at save. Han havde skåret en del af vinklen ud. Bukke bruges normalt til at lægge emner på. Han bar selv træpladen ud til bukkene. Han mærkede op på pladen. Han lagde skinnen på pladen efter stregerne. Så kørte han først ind på pladsen efter den første streg. Så lagde han skinnen på den anden streg. Dyksaven kan kun køre en vej. Han begyndte at køre ned af pladen. M kom tilbage fra en opgave og kom hen til ham. M sagde, at han lige ville tage saven. Han ved ikke hvorfor. M overtog saven. Han stod og kiggede på imens. M kørte fremad med saven, og så trak han saven tilbage. Så røg saven op af sporet og ramte M's fingre. Der gik højest 1 minut, så skete skaden. Det gik meget stærkt. Han kunne se, at det var alvorligt. M sagde, at han havde noget i bilen, som kunne stoppe blødningen. Så kom K ud og hjalp. De var henne ved M's bil og hente noget til at stoppe blødningen med, og så kørte de på sygehuset. Han tror ikke, at de havde spist frokost sammen den dag. De havde ikke talt om opgaven, inden M overtog den.

Pladen lå stabilt på bukkene. Han husker ikke, at han havde en håndsav med udenfor. Der var tale om en 60 cm bred plade og et par meter lang. Den var nok 4 cm tyk. Han tror, at pladen var lakeret. Skinnen gled ikke, da der er gummi-underlag under.

Han husker ikke, om han har set M[redacted] bruge en dyksav tidligere. Han havde ikke gulvlæggeropgaver med M[redacted], da han ikke lavede det arbejde.

Han husker ikke, om han holdt med begge hænder på dyksaven den dag. Han mener, at man har begge hænder på dyksaven. Han husker ikke, hvordan M[redacted] holdt på saven og skinnen den dag. Han sagde ikke noget til, at M[redacted] overtog opgaven.

P[redacted] har forklaret, at han er uddannet tømrer. Han har arbejdet som tømrer og gulvlægger. Han har arbejdet sammen med M[redacted] hos [redacted] Gulve. De var kollegaer, men de arbejdede ikke sammen hver dag. De lavede både vinyl og trægulve. Han kender en dyksav, da den bliver brugt som standardværktøj til arbejde med trægulve. Han har set M[redacted] bruge en dyksav til gulvarbejde. Han vil sige, at M[redacted] arbejdede med alle gulvtyper. Ved arbejde med trægulve så bruges dyksaven hver dag. Man bruger den ikke så tit ved lægning af linoleum. M[redacted] vidste godt, hvordan han skulle betjene en dyksav. Den kan skære i forskelligt materiale. Princippet er det samme, om det er et gulv eller en plade, som skal skæres i. M[redacted] kunne arbejde med alle gulve, så han lavede alle typer opgaver. De arbejdede typisk i teams. De arbejdede nok sammen 1 gang pr. uge i de tre år, hvor de var i samme firma.

Parternes synspunkter

M[redacted] har i sit påstandsdokument anført:

”

Ad ansvarsgrundlaget:

Det gøres overordnet gældende, at sagsøgte som tidligere arbejdsgiver for M[redacted] er erstatningsansvarlig for følgerne efter ulykken den 5. september 2016.

Til støtte herfor gøres det gældende, at arbejdet ikke var planlagt, tilrettelagt eller udført sikkerhedsmæssig fuldt forsvarligt, jf. normen i arbejdsmiljølovens § 38. Arbejdet var tilrettelagt på en sådan måde, at M[redacted] ikke kunne udføre arbejdet i overensstemmelse med brugsanvisningens forskrifter, idet M[redacted] bl.a. ikke kunne placere begge hænder på håndgrebet eller motorhuset.

M[REDACTED] kunne desuden ikke udføre arbejdet i en position, der til lod at bringe armene i en stilling, hvor han kunne stå imod kraften ved et eventuelt tilbageslag.

Der var tale om en for M[REDACTED] atypisk opgave, hvilket skærper kravene til arbejdsgivers tilrettelæggelse af arbejdet.

Det gøres endvidere gældende, at arbejdsstedet ikke var indrettet sikkerhedsmæssigt fuldt forsvarligt, jf. arbejdsmiljølovens § 42, idet bordpladen, som M[REDACTED] skulle skære, var placeret på en interimistisk vogn på et ustabilt underlag, hvorfor der ikke var den fornødne stabilitet til at udføre arbejdet på en betryggende måde. Det ikke M[REDACTED], der havde bestemt den beskrevne indretning.

Arbejdsstedet var desuden indrettet på en sådan måde, at M[REDACTED] på grund af de fysiske forhold måtte bruge værktøjet med venstre hånd, hvilket ikke er en naturlig måde at anvende værktøjet, og hvilket i den givne situation efterlod ham ude af stand til at betjene værktøjet i overensstemmelse med brugsanvisningen.

Det gøres derudover gældende, at de anvendte tekniske hjælpemidler ikke var indrettet eller blev anvendt sikkerhedsmæssigt fuldt forsvarligt. M[REDACTED] måtte udføre arbejdet med venstre hånd grundet bordpladens placering, hvilket hverken er naturligt eller fuldt forsvarligt. Som følge heraf var M[REDACTED]'s højre hånd placeret på en måde, der medførte nærliggende fare for at blive ramt af saven i tilfælde af tilbageslag. Derudover havde sagsøgte ikke påset, at M[REDACTED] benyttede sikkerhedshandsker, uagtet at sagsøgte havde rig mulighed for at konstatere dette.

Endelig gøres det gældende, at sagsøgte har forsømt sin pligt til at give behørig instruktion om de faremomenter, der var forbundet med arbejds udførelse, og til at føre et effektivt tilsyn med at arbejdet blev udført på fuldt forsvarlig vis, jf. normerne i arbejdsmiljølovens § 17, stk. 2 og § 16.

Sagsøgte overværede M[REDACTED]'s arbejde, men undlod ikke desto mindre at påtale uforsvarligheden i arbejdet samt det forhold, at M[REDACTED] ikke havde sikkerhedshandsker på.

Ulykken kunne være undgået, hvis sagsøgte havde efterlevet de i arbejdsmiljøloven fastslåede pligter.

Ad kravet:

Det gøres gældende, at M [REDACTED] har krav på erstatning og godtgørelse i overensstemmelse med den nedlagte påstand.

Der ses ikke at være tvist om det opgjorte krav for så vidt angår godtgørelsen for svie og smerte.

For så vidt angår erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, gøres det med henvisning til bl.a. U.2012.1838H og U.2013.508H gældende, at M [REDACTED] opfylder de i de nævnte domme fastslåede kriterier for retten til tabt arbejdsfortjeneste.

Højesteret har i de nævnte domme fastslået, at en skadelidte har krav på fuld erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, hvis den skadevoldende hændelse er den udløsende årsag til sygefraværet, og hvis generne efter den skadevoldende hændelse stedse har været en medvirkende årsag til det løbende sygefravær og økonomiske tabt.

Retslægerådet har vurderet, at der er årsagssammenhæng mellem ulykken den 5. september 2016 og M [REDACTED]'s gener og funktionstab vedrørende højre hånd, som blev ramt af savklingen.

Retslægerådet har tillige vurderet, at ulykken den 5. september 2016 har medført psykiske gener i form af en depression.

Ankestyrelsen og Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har vurderet, at $\frac{3}{4}$ af M [REDACTED]'s samlede tab af arbejdsevne skyldes netop de gener, som ifølge arbejdsskademinyndighederne og Retslægerådet må tilskrives ulykken den 5. september 2016. De konkurrerende rygsmerter kan ifølge arbejdsskademinyndighederne alene forklare et årsagsbidrag på cirka $\frac{1}{4}$.

M [REDACTED]'s nedsatte arbejdsevne og økonomiske tab skyldes derfor i al væsentlighed ulykken den 5. september 2016.

Den af sagsøgte påberåbte dom, Uff.2021.1644V, finder ikke anvendelse i denne sag. Dommen udgør en snæver undtagelse til det klare udgangspunkt, der følger af de ovennævnte Højesteretsdomme. Det følger således af dommen, at hvis de konkurrerende gener er den altoverskyggende årsag til det samlede funktionstab, kan der ske en skønsmæssig reduktion af kravet.

I denne sag er det den omvendte situation, der gør sig gældende, idet den altoverskyggende årsag til den nedsatte arbejdsevne er ulykkens

følger, medens de konkurrerende gener alene yder et mindre, uvæsentligt årsagsbidrag.

Der er ikke hjemmel til at nedsætte erstatningen skønsmæssigt i denne situation.

Det gøres således gældende, med henvisning til U.2012.1838H og U.2013.508H, at M [REDACTED] har ret til fuldt erstatning for sin tabte arbejdsfortjeneste, jf. erstatningsansvarslovens § 2, idet ulykken var den udløsende årsag til sygefraværet, og idet følgerne efter ulykken løbende har været og fortsat er medvirkende årsag til det løbende tab.

Det gøres ligeledes gældende, at M [REDACTED] har krav på fuld godtgørelse for svie og smerte i henhold til erstatningsansvarslovens § 3, idet han som følge af ulykken har været syg i hele opgørelsesperioden.

..."

K [REDACTED] har i sit påstandsdokument anført:

" ...

Til støtte for den nedlagte påstand henvises til argumentationen i skriftvekslingen for Retten i Herning, der kan sammenfattes således:

Der er enighed om, at sagsøger kom til skade, da han den 5. september 2016 skar sig i hånden med en dyksav af modellen Festool.

Det bestrides, at skaden skete, mens sagsøger var i gang med at udføre en atypisk arbejdsopgave.

Som gulvlægger var sagsøger vant til at skære i træplader/gulvplanker og til at betjene det konkrete værktøj, der er et standardværktøj, der i øvrigt kan købes i almindelige byggemarkeder og lovligt anvendes af enhver.

Sagsøger arbejdede ugentligt selvstændigt med en Festool-dyksav og var fuldt ud bekendt med, hvordan dyksaven skulle betjenes sikkerhedsmæssigt korrekt og i overensstemmelse med producentens anvisninger. Sagsøger var ligeledes bekendt med, hvilke faremomenter der var forbundet med anvendelse af det pågældende værktøj.

Det er sagsøgtes opfattelse, at det er forkert, når det anføres i stævningen, at bordpladen var placeret på en rullevogn, som stod på et ustabilt

underlag. Den plade, som sagsøger skulle skære i, blev derimod placeret på bukke og på et jævnt underlag.

Den plade, som sagsøger skar i, da han kom til skade, var en standard-bordplade i massiv eg med målene 40 x 625 x 4000 mm (bilag A). Der er tale om et meget tungt emne (ca. 100 kg.), som hviler i sig selv. Det er ikke almindelig kutyme at fastspænde plader med denne vægt.

Det bestrides desuden som faktuel forkert, at pladsforholdene gjorde, at det kun var muligt at betjene dyksaven med venstre hånd. Den bordplade, som sagsøger skar i, var 60 cm bred. Der var gode pladsforhold, da arbejdet blev udført udendørs, og der var derfor god mulighed for at udføre arbejde fra den modsatte side af bordpladen.

Umiddelbart før uheldet, var S [REDACTED] i gang med at skære i den pågældende bordplade, da sagsøger kom og af egen drift ville tage over uden nærmere begrundelse. S [REDACTED] udførte skærearbejdet fra den modsatte side af bordet.

Den anvendte sav var en helt almindelig og relativt ny dyksav, som kører på en skinne. Den er ikke specifikt udformet til enten højre eller venstre hånd, men kan betjenes med begge hænder. Det er ikke nødvendigt (eller tilrådet) at sætte hånden på skinnen, uanset hvilken hånd saven betjenes med.

Sagsøger blev afskediget den 26. januar 2017 som følge af arbejdsman-gel, jf. bilag 21.

Ansvarsgrundlag

Det bestrides, at en ulykke den 22. august 2017 kan henføres til fejl eller forsømmelser begået af sagsøgte eller af nogen, hvis handlinger sagsøgte hæfter for.

Det gøres gældende, at der var tale om et hændeligt uheld. Alle sikkerhedsmæssige forholdsregler og arbejdsmiljølovens normer blev overholdt, og der er ingen kendt forklaring på, hvorfor dyksaven hoppede af føringsskinnen.

Det bestrides, at arbejdet ikke var planlagt, tilrettelagt eller udført sikkerhedsmæssigt fuldt forsvarligt, idet bordpladen blev placeret forsvarligt på bukke og på et jævnt underlag. S [REDACTED], der arbejdede på pladsen, før sagsøger tog over, er udlært tømrer og ville ikke have udført opgaven, hvis arbejdsstationen var ustabil.

Det gøres ligeledes gældende, at arbejdsområdet var forsvarligt indrettet. Der var god plads omkring arbejdspladsen, og saven kunne betjenes med højre hånd fra den modsatte side af bordet. Dette kan bevidnes af S [REDACTED], som netop selv havde udført samme arbejdsopgave fra den anden side af bordet, umiddelbart før sagsøger tog over og kom til skade.

Det bestrides, at dyksaven ikke var indrettet eller blev anvendt sikkerhedsmæssigt fuldt forsvarligt. Sagsøger var fortrolig med dyksaven, som han hyppigt betjente. I det omfang sagsøger har valgt at betjene dyksaven på en uhensigtsmæssig måde, kan dette ikke tilskrives sagsøgte som ansvarspådragende, men alene sagsøgers egen skyld.

Det bestrides endvidere, at der ikke er ført effektivt tilsyn med arbejdets udførelse og givet fornøden instruktion. I relation hertil gøres det gældende, at det ikke var nødvendigt at instruere sagsøger særskilt om opgaven, idet den konkrete arbejdsopgave, hvor en bordplade skulle skæres med dyksaven, kan sidestilles med at skære en gulvspånplade, hvilken sagsøger udførte hyppigt. Arbejdsopgaven kan sidestilles med almindeligt forefaldende arbejde for en gulvlægger, og sagsøger var udmærket klar over, hvordan dyksaven skulle anvendes.

Der var intet problematisk i den måde, sagsøger løste arbejdsopgaven på, idet underlaget var stabilt, og sagsøger var vant til at betjene dyksaven. K [REDACTED], som korrekt var til stede på ulykkestidspunktet, havde derfor ingen anledning til at gribe ind.

Den uheldige omstændighed, at dyksaven af uforklarlige årsager hoppede af skinnen og bagud for der at ramme sagsøgers hånd, kunne ikke forudses og derfor heller ikke undgås ved yderligere instruktion/tilsyn.

Såfremt retten finder, at sagsøgte har handlet ansvarspådragende i relation til hændelsen den 5. september 2016, gøres det gældende, at ansvaret skal bortfalde eller nedsættes i betydeligt omfang som følge af egen skyld udvist af sagsøger, idet sagsøger havde den fornødne erfaring til selv at planlægge og udføre arbejdsopgaven på forsvarlig vis.

Det gøres således principalt gældende, at der var tale om et hændeligt uheld, og subsidiært, at skaden må henføres til en betjeningsfejl fra sagsøgers side.

Årsagssammenhæng

Sagsøgers krav vedrører perioden fra den 5. september 2016 til den 30. november 2021, jf. bilag 1 og bilag 55.

Det bestrides, at sagsøger har dokumenteret, at der årsagssammenhæng mellem hændelsen den 5. september 2016 og det indtalte krav i sin helhed, dvs. for den fulde periode.

Allerede ved 3 måneders-kontrollen efter indsættelsen af protesen i 4. finger, den 17. februar 2017, er sagsøger tilfreds med hånden, og det vurderes, at han kan genoptage arbejdet fuldt ud (bilag 8, side 24).

I maj 2017 blev jobcentret bekendt med, at sagsøger var blevet afsluttet fra genoptræningsforløb på sygehuset den 17. februar 2017, og at det af journalen fremgik, at sagsøger måtte genoptage arbejdet "på fuld plan" (bilag C). Her er desuden omtale af rygproblemer.

Det fremgår af de kommunale akter, at sagsøger raskmeldte sig den 2. marts 2017 (bilag B). Senere samme dag sygemeldte sagsøger sig igen.

Der blev den 3. april 2017 etableret virksomhedspraktik hos FTZ. Af opfølgningsskema af 20. juni 2017 fremgår, at sagsøger havde haft en del fravær uden sygemelding til praktikstedet, men at sagsøger selv ønskede at øge arbejdstiden fra 20 timer om ugen til 37 timer om ugen (bilag D). Det fremgår endvidere, at arbejdsgiver i virksomhedspraktikken havde fornemmelsen af, at sagsøger "lavede noget andet", idet der "også gik rygter om", at sagsøger lagde fliser.

Virksomhedspraktikken blev forlænget til og med 31. juli 2017, hvorefter sagsøger blev raskmeldt til ledighed. Sagsøger blev således raskmeldt den 1. august 2017.

Det fremgår af de udenretligt tilsendte kommunale akter, at sagsøger sygemeldte sig igen den 7. december 2017 med angivelse af "Smertetilstanden (stressogdepression)" som årsag (bilag E).

Af journalnotat fra Ortopædkirurgisk Ambulatorium, Holstebro, af 3. juli 2018, fremgår, at sagsøger tilrådes at holde gang i hånden, men eventuelt overveje et arbejdsskifte fra gulvlægger til et mindre håndbelastende arbejde (bilag 8, side 26).

Sagsøger påbegyndte igen arbejdsprøvning og havde planer om at øge arbejdstiden fra 33 timer til 37 timer om ugen i perioden 20. december 2018 – 11. januar 2019 (bilag F). Det fremgår, at denne planlagte øgning i arbejdstiden ikke blev mulig, da smerterne i sagsøgers hånd forværredes. Dette fremgår ligeledes af statusattest af 14. januar 2019 (bilag G).

Af journalnotat fra egen læge af 4. januar 2019, fremgår ligeledes, at sagsøger måtte bruge hånden (bilag 9, side 58). Det er ikke godtgjort, at generne fra sagsøgers 4. finger på højre hånd er af en karakter og omfang, som forhindrer ham i at varetage et fingerskånsomt arbejde.

Herefter ses der ikke at være gennemført nogen form for arbejdsprøvnin-
ning, før sagsøger raskmeldte sig til ledighed per 1. august 2019 (bilag H). Den 1. august 2019 meddelte sagsøger, at han ikke var raskmeldt al-
ligevel (bilag I).

Der ses ikke i de lægelige akter nogen medicinsk forklaring på, at sagsøgers smerter i hånden angiveligt forværres mere end et år efter ra-
skmeldingen den 1. august 2017.

Sagsøger bærer bevisbyrden for, at de senere sygemeldinger har forbin-
delse til skaden, og det bestrides at bevisbyrden er løftet. Det fremgår af
både de kommunale og lægelige akter i sagen, at sagsøger har døjet
med både lænderyggener, som er opstået efter et trafikuheld i 2015 (bi-
lag 9, side 33) og depression/stress, og at disse gener har været er-
hvervshindrende for sagsøger.

Det gøres på baggrund af Retslægerådets udtalelse, herunder særligt
svaret på spørgsmål C, og akterne fra arbejdsskadessagen gældende, at
sagsøgers indtægtstab delvist kan henføres til rygger, som ikke er for-
årsaget eller forværret af sagsøgers tilskadekomst.

Det fremgår af de midlertidige afgørelser om erhvervsevnetab og desu-
den af Ankestyrelsens afgørelse af 5. juni 2019 (bilag 28), at ¼ af sagsø-
gers erhvervsevnetab kan henføres til sagsøgers rygger.

Ankestyrelsen har således vurderet, at en del af sagsøgers erhvervsev-
netab med overvejende sandsynlighed også skyldes sagsøgers rygge-
ner, som under alle omstændigheder ville have udviklet sig til at blive
erhvervshindrende, også selvom arbejdsskaden ikke var sket (bilag 28,
side 5).

I hvert fald fra den 7. december 2017 skyldes sagsøgers sygemelding
(delvist) smerter i lænden, jf. bilag E og det i duplikken anførte. Læn-
desmerterne må i sig selv betragtes som arbejdshindrende.

Det gøres med henvisning til landsrettens dom af 8. januar 2021, som
trykt i UfR 2021.1644V gældende, at såfremt retten finder grundlag for
at give sagsøger medhold i sit krav, da skal hele det indtalte krav på er-

statning for tabt arbejdsfortjeneste mindst nedsættes skønsmæssigt med 25%, subsidiært i erstatningsperioden fra den 7. december 2017 og frem.

Sagsøgers opgørelse af kravet

Udover overnævnte anbringender om manglende dokumentation for årsagssammenhæng har sagsøgte ikke beregningsmæssige indsigelser mod det opgjorte krav.

Dog bestrides kravet på svie og smerte-godtgørelse, idet sagsøger ikke ses at have været "syg" som følge af gener med relation til skaden i hele den opgjorte periode.

Kravet kan under alle omstændigheder maksimalt opgøres til kr. 78.500,00, jf. erstatningsansvarslovens § 3, 3. pkt.

..."

Parterne har under hovedforhandlingen nærmere redegjort for deres opfattelse af sagen, dog har M [REDACTED] frafaldet synspunktet omkring krav om brug af handsker.

Rettens begrundelse og resultat

På baggrund af forklaringerne i sagen lægger retten til grund, at opgaven med at skære bordpladen til blev givet af K [REDACTED] til tømrer S [REDACTED]. M [REDACTED] var ansat som gulvlægger og har forklaret, at han den pågældende dag var ude på en gulvlæggeropgave men kom tilbage for at hente noget materiale. M [REDACTED] har tillige forklaret, at han - uden at nogen bad ham om det - tog over på opgaven med at skære bordpladen til med en dyksav, og at ulykken skete i den forbindelse. M [REDACTED] valgte således af egen drift at udføre en arbejdsopgave uden for sit normale arbejdsområde til trods for sin egen forklaring om, at han alene var vant til at arbejde med dyksaven i gulvniveau. Det lægges til grund, at ulykken skete som følge af, at M [REDACTED] førte dyksaven uden begge hænder på denne, og at M [REDACTED] godt vidste, at saven skulle håndteres med brug af begge hænder, og han normalt også havde begge hænder på saven.

Retten finder på det grundlag ikke, at K [REDACTED] har handlet ansvarspådragende, idet de som arbejdsgiver ikke i den konkrete situation har tilsidesat deres instruktionspligt i forhold til M [REDACTED]s håndtering af arbejdsredskabet. Da det på baggrund af forklaringerne i sagen ikke kan lægges til grund, at den arbejdsansvarlige K [REDACTED] var til stede i forbindelse med ulykken, har K [REDACTED] heller ikke tilsidesat deres tilsynspligt ved ikke at gribe ind under opgavens udførsel.

K [REDACTED] frifindes derfor.

Sagsomkostningerne er efter sagens værdi, forløb og udfald fastsat til dækning af advokatudgift med 45.000 kr. K [REDACTED] er momsregistreret.

THI KENDES FOR RET:

K [REDACTED] frifindes.

M [REDACTED] skal til K [REDACTED] skal til betale sagsomkostninger med 45.000 kr.

Beløbene skal betales inden 14 dage.

Sagsomkostningerne bliver forrentet efter rentelovens § 8 a.